

VLAMMEN SLAAN NAAR BUITEN

Dode aangetroffen na woningbrand in Wedde

WEDDE • Na een brand in een woning in het Groningse Wedde heeft de politie zondagmiddag een dode gevonden. Een woordvoerder kan nog niet zeggen of het gaat om de bewoner die wordt vermist, want het lichaam moet nog worden geïdentificeerd. Bij de brand die zaterdagavond aan de Lageweg woedde, raakte een andere bewoner gewond. Volgens de brandweer is het slachtoffer naar het ziekenhuis gebracht. Het is niet bekend hoe deze persoon eraan toe is. Het vuur dreigde over te slaan naar een ander huis, maar dat wist de brandweer te voorkomen. Dit huis liep wel rook- en waterschade op. De woning waar de brand uitbrak, is zwaar beschadigd. Rond zes uur had de brandweer het vuur bedwongen. Over de oorzaak is nog niets bekend.

DUO TERNEUZEN AANGEHOUDEN

Ruzie loopt uit de hand

ULVENHOUT • Een 63-jarige vrouw uit Terneuzen en een 36-jarige man uit Ulvenhout zijn zaterdagochtend aangehouden nadat de twee ruzie hadden gekregen. De vrouw wordt verdacht van zware mishandeling. De man is aangehouden op verdenking van bedreiging. De twee, bekenden van elkaar, hadden het in Ulvenhout behoorlijk aan de stok gekregen met elkaar.

gewond. Hij wordt ervan verdacht de vrouw eerder te hebben geslagen en bedreigd. Van dit incident kwamen meerdere meldingen binnen bij de politie. Uiteindelijk wisten omstanders het voertuig, met daarop de man, tot stilstand te brengen op de Strijbeekseweg.

Volgens de politie zou de vrouw tegen hem zijn aangereden. Hij belandde daardoor op de motorkap en de vrouw reed verder. De man raakte daarbij niet

ONDANKS HULP OP HET STRAND

Twee aangespoelde dolfijnen overleden

BRESKENS • Opnieuw is er zondag een dolfijn aangespoeld aan de Zeeuwse kust bij Breskens. Het dier leefde nog toen het werd aangetroffen, maar overleed ondanks hulp al snel op het strand. Zaterdag lag er een dode dolfijn bij Zierikzee. Ook dit dier was levend gestrand en stierf niet veel later, meldt SOS Dolfijn op de website. „Een levend gestrande dolfijn is altijd een dier in nood en de toestand van een dier op het strand kan snel verslechteren, dus werd er direct een plan gemaakt”, aldus de natuurorganisatie die noodhulp verleent aan walvisachtigen. Het mocht echter niet meer baten.

CORONACRISIS

VOORAL TWIJFEL BIJ JONGEREN

Discussie over vaccinatie laait hoog op

door Arianne Mantel

UTRECHT • In veel landen wordt de discussie gevoerd over het al dan niet laten inenten met het coronavaccin. „Australië is daarin het verst en praat over een verplichting voor de gehele bevolking. Bij andere landen voorzie ik die dwang voorlopig niet”, zegt Ruud Coolen van Brakel van het Instituut voor Verantwoord Medicijngebruik. Het is een lastig tijdsgezicht waarin veelal hardop wordt getwijfeld aan vaccins en de vaccinatiegraad dalende is. „Dan moet je niet met verplichtingen aankomen. Dan haal je de boosheid op je hals”, meent Coolen van Brakel.

Het coronavaccin zorgt wereldwijd voor veel discussie.

FOTO ANP/HH

gelen veel weerstand zullen oproepen, juist bij groepen die twijfelen of tegen vaccinatie zijn”, staat in het rapport.

„Daarom moeten we de twijfelars op een andere manier overtuigen. Wat zijn

gaat toch ook niet zonder helm op de brommer? Op deze manier bescherm je jezelf en de rest”, zegt Coolen van Brakel.

Precies die insteek staat ook arts-microbioloog Marc Bonten voor: „Alle vaccins zijn erop gebaseerd om de totaliteit te beschermen. Maar veel jonge-

ren zien dat helaas niet. Wat ze wel zien en waar ze wel over mopperen zijn de strenge maatregelen waardoor ze weinig kunnen. Dus er is een gerede kans dat ze zich wel laten vaccineren als ze daarvoor vrijheid terugkrijgen.”

Viroloog Bert Niesters wijst op nog een ander punt: „Het kan best in de toekomst zo zijn dat landen in plaats van een negatieve coronatest graag willen zien dat er een coronastempel in het vaccinatiepaspoort staat. Stel dat Oostenrijk dat doet; gaan we dan nooit meer skiën of halen we dan wel dat vaccin?”

In China werkt dat reisargument momenteel andersom: Chinezen die naar het buitenland willen, voor zaken of studie, moeten gevaccineerd worden met het Chinese vaccin. Dit omdat alle andere landen buiten China als grote brandhaarden worden gezien waar iedereen bang voor is.

'NEDERLANDERS WILLEN NIET

door Paul Eldering en Yteke de Jong

DEN HAAG • De Nederlander is niet bereid om ten behoeve van minder herrie en milieuschade zijn eigen vliegvakantie te laten schieten. Dat blijkt uit onderzoek onder de Nederlandse bevolking naar het draagvlak van luchtvaart in de toekomst. Dat liet het ministerie van Infrastructuur doen in aanloop naar de Luchtvaartnota 2020-2050, die dit weekeinde uitkwam.

Acht op de tien Nederlanders staan in principe positief tegenover de luchtvaart. Het gemiddelde rapportcijfer is een 7, blijkt uit de enquête. Hoewel er in de coronacrisis geluiden waren dat 'reizen nooit meer het-

zelfde zou zijn', is de behoefte om minder te vliegen niet toegenomen. Het aantal Nederlanders dat bereid is in de toekomst wat minder vaak een vliegreis te maken, bijvoorbeeld niet elk jaar, neemt niet toe. Net als in 2018 en 2019 willen drie op de tien Nederlanders dat overwegen. Een derde wil ook best minder verre vakanties als optie zien of 'eens een vakantie in eigen land nemen'.

Volgens voorzitter Frank Oostdam van reis-koepel ANVR bevestigen 'alle signalen' dat de Nederlandse consument zijn vliegreisje niet laat afpakken. „Al kan men als goed burger kanttekeningen plaatsen, zelf niet reizen is toch anders. Kijk 's zomers maar eens op

Schiphol, zodra corona geen belemmering meer is.”

Zestig procent verwacht na corona weer evenveel of meer ('inhaal-slag') te gaan vliegen. „Wat ik in de Luchtvaartnota mis, is aandacht voor de Nederlandse reiziger. Onze toeristen horen voor de regering belangrijker te zijn dan zakelijke overstappers op Schiphol. Wij zijn teleurgesteld in het gebrek aan visie en vergezichten”, vindt Oostdam.

„De luchtvaart moet stiller en schoner, daar wordt al hard aan gewerkt”, zegt voorzitter Marnix Fruitema van vliegkoepel Barin. De nota biedt volgens hem perspectief voor groei. „De reiziger stapt weer massaal in het vliegtuig

Nel en Piet Heesen in café Sevewaeg, waar hun zoon en kleinzoon nu achter de tap staan.

FOTO JEROEN KUIT

HUWELIJK VAN DIAMANT

Limburgs horecakoppel stond decennialang samen achter de tap

Van onze correspondent

SEVENUM • „Hoe we elkaar ontmoet hebben? Met carnaval. Dat was zo'n beetje de enige mogelijkheid. In een café kwam je als vrouw nooit. Dat was toentertijd iets voor 'slechte vrouwen’”, lacht de 94-jarige Nel Heesen uit het Limburgse Sevenum. Maar de ontmoeting met haar aanstaande man Piet was wel een groot succes. Ze vieren dit weekeinde hun briljanten

bruiloft; maar liefst 65 jaar huwelijkse trouw.

De ironie wil dat Nel en Piet Heesen uiteindelijk succesvolle horeca-ondernemers werden. Van 1957 tot 1992 runden ze met zijn tweeën café Sevewaeg in Sevenum en stonden ze dus 35 jaar achter de tap. „De vorige eigenaar stopte ermee en had geen kinderen. Piet werkte er al op zondag, dus toen het voorstel kwam waren er al snel uit. Maar voor mij was het vooral proberen. Ik had nog nooit een café

'Alles is gesloten. We missen ons café. Gelukkig hebben wij elkaar nog, al 65 jaar'

van binnen gezien. Ik had geen idee.”

Inmiddels heeft zoon Ton Sevewaeg overgenomen en hij werkt zijn zoon weer in. Daarmee staat dus de derde generatie in Hèze Pietje achter de tap, zoals het café in de regio bekendstaat. „Voor ons was het hard werken”, vertelt Piet. „Ik werkte overdag gewoon in de fabriek. Dat moest wel, want anders reddten we het niet. En met zijn tweeën, hè. Zonder personeel, dat zat er niet aan. Het was keihard werken.”

Maar Piet was gemotiveerd om er wat van te maken. Hij had de donkere kant van het leven gezien in de Tweede Wereldoorlog.

„Ik werd in 1944 bij de uitgang van de kerk hier in Sevenum opgepakt. Ik moest naar het station in Venlo lopen en daar ben ik op de trein gezet naar Duitsland, als dwangarbeider. Niemand wist waar ik was. En hoe vreemd het ook klinkt, ik heb me daar doorheen gevochten dankzij nota bene een Duitse vrouw. We kregen veel te weinig te eten. Maar bij die vrouw kon ik elke avond aanschuiven. Ze was haar man verloren aan het Oostfront.”

Hopeloos

Piet heeft na de bevrijding te voet de weg terug naar huis gevonden. „En dat viel nog niet mee. We zijn wel eens weggelopen op een vrije dag, maar na een hele dag lopen kwamen we een bord tegen dat aangaf dat we maar tien kilometer waren opgeschoten. Dat was dus hopeloos. We zijn maar teruggegaan en daar was niet

eens opgevallen dat we weg waren geweest.”

Maar de bevrijding kwam en Piet wist uiteindelijk toch terug te komen. Een vrouw uit het verzet had via via vernomen waar hij zat en haalde hem op. „Met een vrachtauto van de Boerenbond kwam ik terug. Die tijd was heel zwaar, maar hoe vreemd het ook klinkt: ik heb mijn leven misschien wel te danken aan een Duitse vrouw. Aan het sterke anti-Duitse sentiment na de oorlog deden we niet mee. We hebben tot op de dag van vandaag nog contact met die familie. Hoe mooi is dat?”

Platteland

Nel kijkt anders tegen de oorlog aan. Die was er wel, maar bereikte haar dorp niet echt. „We hadden gewoon te eten hier op het platteland. In de steden werd honger geleden, maar hier was de wereld klein en rustig. We kwamen eigenlijk nooit buiten het dorp. Onvergelijkbaar met nu.”

Inmiddels is de twee Limburgers oud en fragiel. Ze balen enorm van de coronacrisis. „Voor mij persoonlijk is deze situatie erger dan de oorlog. Ik heb een zwager en een schoonzus verloren. En mensen zijn enorm eenzaam. We missen het café nog steeds, het voelde als een huiskamer. Ik heb tranen met tuiten gehuild toen we moesten stoppen. Nog steeds zegt hij elke zondagmorgen, ik ga toepen. Maar telkens moet ik hem zeggen: dat gaat niet, Piet. Alles is gesloten. Het is verschrikkelijk. Gelukkig hebben wij elkaar nog, al 65 jaar.”

KRINGEN

MARCEL PEEREBOOM VOLLER

Pleister

Toeval bestaat niet. Zaterdagavond laat zapte ik langs *Hart van Nederland*, waarin een vuurwerkfan zijn teleurstelling uitsprak over het verbod. Hoe hij zich voelde, nu hij straks op oudejaarsavond alleen maar kindervuurwerk mag afsteken? „Tja, het is niet meer dan een pleister op de zere wound.”

Het was geen bewuste grap, maar de clou ontging mij niet. Zeker niet toen een tel later een explosie door de wijk golfde. Niet zomaar een knal, zoals er de laatste dagen toch al veelvuldig in mijn buurtje wordt geknald omdat, zo vermoed ik, het verbod de olie op het vuur is waardoor de overlast nu al de spuigaten uitloopt.

Nee, het was een regelrechte explosie, zo eentje waarbij een pleister niet meer helpt.

Misschien was de knal bedoeld als klap op de vuurpijl van het 'landelijk vuurwerkprotest' dat zaterdagavond als een grimmig voorproefje op wat komen gaat in verschillende plaatsen voor onrust zorgde. Daartoe opgeroepen door pro-vuurwerkgroepen op sociale media, lieten de knalfanaten de hoge heren in Den Haag 'voelen wat ze daar hebben besloten'.

Tja. Ze zijn de kop van Jut van ontevreden Nederland, de hoge heren in Den Haag, die niet alleen regelmatig boze boeren en viruswaan-zinnigen op de stoep hebben staan; ook de ontstemde vuurwerkfanatiekelingen schieten inmiddels met scherp, getuige een dreigement dat op Facebook circuleerde om naar de Tweede Kamer op te rukken en daar 'iets groots' neer te leggen.

De kop van Jut van ontevreden Nederland

Waarschijnlijk vergisten zij zich in de postcode en lag er na de explosie in mijn wijk iets groots na te smuelen.

Geen wonder dat burgemeesters zich zorgen maken en nu ook pleiten voor een verbod op het in het bezit hebben van vuurwerk en op het kopen van knallers in België of Duitsland. Ook wordt in verschillende gemeenten het carbidschieten verboden omdat er een run is ontstaan op carbid en melkbussen. Een hofleverancier van de springstof omschrijft het carbidschieten als „een mooie traditie die we nu door heel Nederland een nieuw leven inblazen”.

Ook dat was geen bewuste grap, maar de clou ontging mij wederom niet. Zo vrees ik dat de gevaarlijkste nacht van het jaar straks een nog explosiever invulling krijgt. Zeker omdat de politie al heeft aangekondigd dat handhaving „een sluitstuk” zal zijn. „We gaan ervan uit dat een meerderheid van de bevolking zich aan het vuurwerkverbod zal houden”, aldus een woordvoerder.

Ik hoop vurig dat dit geen wensdenken is, zodat de hermandad zich kan storten op de minderheid. Zij die zich onsterfelijk en onaantastbaar wanen, zoals ik dat ooit ook deed. De puber die op 1 januari op straat zocht naar rotjes waar nog een lontje aan zat.

Tot een kanonslag afging in mijn linkerhand en ik als een gillende keukenmeid naar drie zwaartebladerde vingers staarde. De vingers zwollen de dagen erna op tot groteske worsten. Ik moest mezelf met rechts leren plassen.

Je leert er wel van. Ik ben al jaren doordrongen van de totale zinloosheid van deze traditie.

Zo zinloos als een pleister op een houten been.